

Karol Dąbrowski, Wydział Prawa i Administracji UMCS

Nauczanie technologii informacyjnej z perspektywy historyka prawa¹

Organizatorzy konferencji postawili trzy bardzo istotne pytania: co badać i co nauczać? W jakim celu badać i nauczać? Jak badać i nauczać? Dotykają dwóch filarów: ontologii i epistemologii, z czego być może nawet ważniejszy staje się ten trzeci element teleologiczny, który łączy się z przekazem, jaki chcemy by trafił do studenta – by nasza wiedza zdobyta dzięki badaniom trafiła do studentów, byśmy potrafili ją przekazać. Tym sposobem trafiamy na pytanie o sposób nauczania, co w przypadku subdyscyplin takich jak: historia prawa, historia administracji, historia bezpieczeństwa wewnętrznego jest istotne, gdyż metodycznie obowiązani jesteśmy uwzględniać dorobek trzech dziedzin nauk (prawnych, społecznych i humanistycznych). Technologia informacyjna² stanowi pomoc w dydaktyce subdyscyplinarnej.

Z takiej perspektywy ważne staje się nie tylko pokazanie medium (np. serwisu „<http://www.szukajwarchiwach.pl/>”) i danego zbioru treści (inwentarza archiwalnego Komendy Powiatowej Policji Państwowej w Białej Podlaskiej dla lat 1919–1939³), ale wykorzystanie tego medium do osiągnięcia przez studenta, założonego przez prowadzącego, efektu kształcenia (nabywania wiedzy o podstawowych modelach organizacyjnych służb ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego i ich ewolucji na ziemiach polskich), na podstawie treści kształcenia (Policja Państwowa w II RP), sprecyzowanych dzięki medium (kształtowanie się podziału Policji Państwowej na policję śledczą i policję polityczną), na konkretnym przykładzie (śledztwa w sprawie zabójstw i inwigilacja komunistów w powiecie bialsko-podlaskim w latach 30-tych XX wieku).

Technologia informacyjna ułatwia kształcenie (Internet jako narzędzie dydaktyczne), ale też zapamiętanie przez studentów treści z wykorzystaniem zmysłu wzroku (wyświetlony na slajdzie schemat inwentarza z klarownym podziałem na sprawy prowadzone przez policję śledczą i polityczną) i słuchu (omówienie schematu przez prowadzącego). Tego typu rozkład na części pierwsze procesu kształcenia jest możliwy dzięki wykorzystaniu technologii informacyjnych, a w dodatku przyczynia się do wyższego poziomu samoświadomości po stronie nauczyciela oraz przybliżenia studentom warsztatu badawczego naukowca w – tak bliskiej im – cyfrowej rzeczywistości.

¹ Zarys referatu zgłoszonego do konferencji „Zastosowanie technologii informacyjnych w obrocie prawnym – badanie i nauczanie na wydziałach prawa i administracji w Polsce”, Wydział Prawa i Administracji UMCS, Lublin, 16 listopada 2015 roku.

² Zespół środków (sprzęt komputerowy, oprogramowanie itp.) i metod (np. projekt) służących przetwarzaniu informacji. Inaczej mówiąc: zastosowanie informatyki – dyscypliny naukowej z dziedziny nauk matematycznych. Zob. rozporządzenie z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych (Dz.U. Nr 179, poz. 1065).

³ <http://www.szukajwarchiwach.pl/35/451/0#tabZespol> [dostęp: 16.11.2015].

Dr Karol Dąbrowski: Katedra Historii Państwa i Prawa Wydział Prawa i Administracji UMCS. E-mail: karol.dabrowski@poczta.umcs.lublin.pl

arkuszy wydawniczych: 0,1

@article{Dąbrowski_2016, title={Nauczanie technologii informacyjnej z perspektywy historia prawa}, volume={5}, url={<http://roczniksamorzadowy.jimdo.com/numery-czasopisma/2016-tom-5/>}, journal={Rocznik Samorządowy}, author={Dąbrowski, Karol}, year={2016}, pages={100-200}}
